

stebehandlingen skal have kortlagt, hvad det betyder.

Derfor vil jeg gerne bede fru Ellen Trane Nørby om at uddybe, hvad det der ønskede samarbejde mellem erhvervslivet og museerne egentlig går ud på.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Grunden til, at jeg nævner det, er, at jeg synes, at det er vigtigt, at vi i forbindelse med behandlingen og udmøntningen af kommunalreformen på det kulturelle område bruger den chance, som vi nu har, for at ryste posen og sige: Kan vi organisere tingene på en bedre, anderledes måde, end vi har gjort tidligere? Nu har vi jo sikret en 4-årig overgangsperiode, hvor økonomien er garanteret for de store § 15-museer, som tidligere har fået et amtsligt tilskud, og der ville det da være en unik chance, at man både på museerne selv, kulturpolitisk og i anden sammenhæng, tog en diskussion om, hvordan den fremtidige finansieringsmodel skulle se ud?

Det er ikke et sigte, der ligger, men det er et ønske fra min side, at vi bruger de 4 år, hvor vi nu har skabt ro på området, til at diskutere, hvordan det er, vi sikrer, at vores museer i Danmark bliver mere dynamiske, mere formidlende og mere åbne og udfarende, end de har været tidligere. Der kunne vi jo klart kigge på nogle af de erfaringer, man har haft i Sverige, i England, i USA, i Canada og også i andre lande, med, hvordan man får skabt mere dynamiske kulturinstitutioner.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det lyder, som om ordføreren allerede har planer for, hvordan et dansk museumsvæsen kan udvikle sig. Så lad os da tage hul på diskussionen i dag.

I dag er det nemlig sådan, at vi i Danmark har valgt at sige, at kulturarven er fælles, og at den er et kollektivt gode. Derfor er den omfattet af den offentlige kulturpolitik, af fællesskabets måde at både bevare og formidle den fælles kulturarv på. Men jeg kan forstå, at der så nu er et ønske om, at erhvervslivet skal hives tættere på, og det synes jeg simpelt hen vi skal have lov til at høre om. For hvordan er det, ordføreren ser den der dynamiske udvikling imellem erhvervslivet på den ene side og museerne på den anden side? Kan vi ikke få det uddybet?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Grunden til, at jeg nævner det, er, at jeg synes, at vi skal ryste posen og lade være med at have så meget vanetænkning. Det kunne jo være, der var nogle erhvervsinstitutioner og nogle fonde i Danmark, som kunne se en større interesse i at tage et ansvar for netop noget af den nationale kulturelle arv. Der er det en unik mulighed, at man kan gøre det nu, hvor vi har sikret finansieringen i 4 år, og hvor museerne også frit får mulighed for at tænke.

Og så er jeg da glad for, at den socialdemokratiske ordfører siger, at vores fælles kulturelle arv er vores alle sammens, for hvis der er noget, der for mig at se har stået som en skamlet, er det, at den tidligere SR-regering indførte, at danefæ og danekræ nu ikke længere var en national opgave, men var noget, der skulle betales af få udgravning af af de private beboere og den enkelte bygherre. Det så jeg da netop som et brud med vores tanke om, at vores nationale kulturarv i Danmark er noget, som vi alle sammen skal værne om, noget, som vi alle sammen skal tage ansvar for, så jeg er da glad for, at vi nu er enige om, at den nationale kulturarv er vores alles interesse.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er lidt i den samme boldgade. Skal jeg forstå det på den måde, at de her 4 års fred ikke skal bruges til at sikre, at kommunerne går ind og påtager sig et ansvar for det her, men at de skal bruges til, at museerne bruger deres energi på at finde private sponsorer og altså målretter deres arbejde hen imod det, og så kan kommunerne, når de 4 år er gået, til de museer, der ikke har formået at gøre det, sige: I hørte selv, hvad formålet med det her var? For så er det jo sådan lidt her sidst i debatten om kulturen i den her strukturreform lige pludselig sådan, at der åbenbart også på det her område er ganske meget ideologi i det, og det synes jeg da er spændende og interessant at få frem.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det sådan, at der i mange af de her museumsinstitutioner sidder et fagligt personale, som i dag bruger enormt meget af deres tid på at sidde og kigge på finansieringsmodeller for deres museer og dermed ikke har ressourcer til at kig-